

Viilaaminen

Johdanto

Kun poistetaan vähäisiä määriä metallia ja sen poistaminen ei onnistu tai ole käytännöllistä muulla tavoin.

- Viimeistelyä viilattavan kappaleen pintaa ja pehmeää metallia suojataan viilapenkin leukoihin tehdyillä pehmeillä metallileuoilla tai puulevyillä.
- Aloitetaan tarvittaessa karkeammalla viilalla edeten hienompiin.
- Viilan tukkeutumista estää terästä viilattaessa viilaan liidun tai hiilen hankaaminen. Pehmeisiin metalleja viilattaessa kastelemalla öljyyn tai suopaveteen.
- Tukkeutunut puhdistetaan harjaamalla terityksen suuntaan teräsharjalla tai kupari- tai messinkilevyn reunalla.
- Maalilla tai öljyllä likaantunutta viilaa liotetaan ensin täpätissä ja sitten hangataan teräsharjalla.

Viilausohje

1. Valitaan oikeanlainen viila, mikä tekee viilaustyöstä sujuvampaa. Litteä, nelikulmainen, pyöreä, puolipyöreä tai sulkamainen. Karkea, puolikarkea, puolihieno tai erittäin hieno. Viilat on hakattu joko yksinkertaiseksi tai ristiteritykseen.
 1. Yksinkertaiset terät pehmeille metalleille kuten tina, lyijy, valkometalli, kupari yms.
 2. Koville metalleille (esim. teräs) hienohampainen viila.
 3. Valuraudalle hyväkuntoinen viila. Valusaumat ja kuona poistetaan vanhalla viilalla.
 4. Pienikokoiset tiheästi hakatut pienille esineille ja mm. sahanterille.
2. Viilaa pidetään toisella kädellä viilan kädensijasta ja toisella läheltä viilan kärkeä.
3. Tasopinnalla viilan työntö tekee työn jolloin viilaa painetaan tasaisesti kappaletta vasten. Liikkeen pituus on koko viilaan hakatun osan pituus.
 1. Tasopintaa viilatessa käytetään ristiin viilausta eli viilaussuunta on mieluummin melkein kohtisuoraan edellistä.
 2. Lieriötä viilattaessa työntöliike mukailee kaarta.
4. Palautusliikkeen aikana viilaa ei paineta.

Kädensijan kiinnitys viilaan

Varottava ettei puinen kädensija halkea kiinnitettäessä. Viila lyödään paikalleen lyömällä kädensijan päätä tukevaan alustaan. Jätetään vähän viilan vartta näkyviin, niin päästään työstämään loppuun asti viilalla ja lähelle työkappaletta.